

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Gersdorf (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska

SSN Zbigniew Hajn (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku R. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 września 2010 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 grudnia 2009 r.,

odrzuca zażalenie

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy R. K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, na skutek skargi R. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 stycznia 2007 r. postanowieniem z 9 grudnia 2009 r. odrzucił skargę.

Zażaleniem z dnia pełnomocnik R. K. zaskarżył postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 9 grudnia 2009r. w przedmiocie odrzucenia skargi o wznowienie postępowania w całości, zarzucając mu naruszenie 379 pkt 5 k.p.c. w związku z art. 6 § 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz art. 9 Konstytucji

RP przez pozbawienie skarżącej możliwości działania przed sądem wskutek braku należytej reprezentacji spowodowanej odmową przyznania pełnomocnika z urzędu.

Wskazując na powyższe podstawy zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu oraz zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zostało złożone po terminie i nie zawiera wniosku o jego przywrócenie, a tym samym jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

W rozpoznawanej sprawie należało wziąć pod uwagę przede wszystkim przebieg postępowania po wydaniu przez Sąd Apelacyjny zaskarżonego postanowienia z dnia 9 grudnia 2009 r., a w szczególności następującą sekwencję czasową poszczególnych czynności procesowych. Wnioskodawczyni 28 stycznia 2010 r. otrzymała uzasadnienie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 9 grudnia 2009 r. o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania. Zgodnie z art. 394 § 2 k.p.c. od następnego dnia rozpoczął więc bieg 7 dniowy termin na złożenie zażalenia na powyższe postanowienie. 29 stycznia R. K. złożyła wniosek o przyznanie pełnomocnika z urzędu, który został rozpatrzony pozytywnie i postanowieniem z 17 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny ustanowił pełnomocnika z urzędu. Pełnomocnik ten dopiero 6 kwietnia 2010 r. złożył zażalenie na postanowienie z 9 grudnia 2009 r., nie zawierając w nim wniosku o przywrócenie terminu.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego bieg terminu do wniesienia zażalenia nie ulega przerwaniu ani przedłużeniu ze względu na złożenie przez stronę wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Ustanowienie przez sąd pełnomocnika z urzędu po upływie terminu do wniesienia zażalenia, może stanowić okoliczność uzasadniającą przywrócenie terminu, jednak niezbędne jest sformułowanie takiego wniosku (zob. postanowienie SN z 12 kwietnia 2007 r. I PZ 1/07). Jak stwierdził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanego postanowienia, termin przewidziany w art. 394 § 2 k.p.c. - liczony od chwili doręczenia samej

stronie odpisu postanowienia z uzasadnieniem - wiąże bowiem również pełnomocnika strony, nawet w sytuacji, gdy dopiero po tej dacie został on ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu. Wystąpienie przez stronę z wnioskiem o ustanowienie adwokata z urzędu pozostaje bez wpływu na bieg terminu do złożenia środka odwoławczego, w szczególności nie powoduje jego przedłużenia bądź przerwania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto jednolicie, że bieg terminu do wniesienia kasacji nie ulega przerwaniu ani przedłużeniu ze względu na złożenie przez stronę wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu (por. między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z 15 kwietnia 1997 r. II CZ 35/97, OSNC 1997 nr 10, poz. 151, z 8 października 1998 r. II CZ 106/98, z 6 czerwca 2000 r., I CZ 76/00, z 23 lipca 2002 r., II CZ 81/02, z 29 kwietnia 2003 r., V CZ 42/03, z 18 lutego 2004 r., I CZ 4/04, niepublikowane). Stanowisko to pozostaje aktualne w przypadku zażalenia - zarówno co do zasady, jak i w odniesieniu do okoliczności rozpoznawanej sprawy. Ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sporządzenia zażalenia w czasie, kiedy upłynął już termin do jego wniesienia, może stanowić okoliczność uzasadniającą przywrócenie terminu do wniesienia tego środka zaskarżenia. W takiej sytuacji pełnomocnikowi przysługuje ewentualnie wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia środka zaskarżenia. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z 14 kwietnia 1999 r. II UKN 147/99 wniesienie kasacji po upływie terminu i bez wniosku o jego przywrócenie czyni kasację niedopuszczalną.

Biorąc to pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ i art. 373 k.p.c. odrzucił zażalenie.